

Kimagaslóan hosszú kötődés, színvonalas zenekari munka és odaadás jellemzi az örökös tagokat, így Kircsi Lászlót, a Pannon Filharmonikusok elődjének (PFZ) egykori első oboistáját is. Egészen fiatalon lépett be a zenekarba még 1960-ban, ahol a kilencvenes évek elejéig töltött be kiemelkedő szerepet. Kapcsolata a PFZ tagjaival és vezetésével, azóta is élő a hetvenéves mesternek.

Nem fog az idő **Kircsi Lászlón**, vagy legalábbis nem nagyon, ha ő nem említi, eszembe sem jut, hogy a hetvenet tölti idén. Talán a frissessége és az energiája abból adódik, hogy még mindig tanít a PTE Zenetudományi Intézetében. Fiatalok közt az ember maga is könnyebben marad ifjú, lélekben egészen biztosan. Az orvos feleség ráadás, bár Kircsi László szerint az ő tanácsai is nagymértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy ilyen jól bírja magát.

- - - Hogyan érintette az örökös tagság díja?

- Elsősorban úgy értékeltem, hogy visszafogadott az együttes. Hivatalosan a kilencvenes évek elején vonultam vissza a zenekari zenéléstől, ekkor a frissen megalakult Pécsi Pedagógiai Főiskola hívott magához és én mentem. Ennek ellenére a tagokkal és a zenekar vezetésével mindig volt kapcsolat, ha nem is zenekari tagként, de valahogy mindig sikerült körülöttük dolgoznom. A Pannon Filharmonikusok néven újjáalakult zenekarral is kiváló a viszonyom, hol műsorismertetéseket írok nekik, máskor pedig ifjúsági hangversenyeket vezetek. A vezető

karmesterekkel is kiváló volt a viszonyom, illetve az a mai napig is, de említhetem a zenekar vezetőjét, **Horváth Zsoltot** is, akivel szintén jól kijövünk egymással. Az egyik rádióban havonta egyszer komolyzenei műsort vezeték-szerkeszték, amelynek középpontjában szintén a PFZ áll.

Természetesen a legfontosabb, hogy minden hangversenyen igyekszem ott lenni és élőben hallgatni az együttest.

-□□ □ Most azért mások a zenekar lehetőségei, körülményei, mint mondjuk 1960-ban, nem?

- Régi álmom vált valóra a Kodály Központ megépítésével, hiszen, még kezdő koromban, 1960-ban is arról álmodoztunk, hogy egy korszerű, új hangversenyteremben fogunk játszani a pécsi közönségnek. Ha van bánatom, akkor az az lehet, hogy én már nem játszhatok a megépült és varázslatos koncertteremben. Szakmai és építészeti szempontból kiemelkedőnek tartom a létesítményt, „irigységem” is teljesen jóindulatú, inkább annak szól, hogy mekkora szerencséje van annak, aki most ilyen körülmények között gyakorol és koncertezik ma Pécsen, a PFZ tagjaként.

-□□ □ A terem kiváló, de mit gondol az együttesről? Hosszú építkezési folyamat zajlik náluk is, mit gondol, hol tartanak ebben?

- Egy hosszú léptékű és jól megtervezett zenekarépítés tanúi lehettünk, melynek során a zenekar szervezettségben és minőségben is jelentősen előrelépett. Ma már a zenekari tagság nem előjog, hihetetlen munkát, gyakorlást igényel, és bizony ki merem mondani, innen ki is lehet kerülni, nem csak be. Ez a hozzáállás és követelményrendszer nagyon jól hat az egyéni hangszeres játék minőségére, bármennyire is „kényelmetlen” ez esetleg a zenésznek, nincs más út, előre kell menni. Nem véletlen, hogy ma az ország vezető zenekarainak egyike a Pannon Filharmonikusok.

-□□ □ Volt már korábban is ilyen felívelő korszaka a zenekarnak, az elődök idejében is. A hatvanas évek és kicsit a hetvenes évek eleje, közepe is ilyen volt. Hogy emlékszik minderre?

- Hallatlanul izgalmas időszak volt, amelyben a pécsi művészek szinte műhelymunkában, közösen dolgoztak, egymást inspirálták, látogatták a hangversenyeket a kiállításokat, az irodalmi esteket, táncszínpadokat. De az akkori kultúraszervezőkkel is szerencsénk volt, hiszen a világ olyan jelentős komolyzenei alkotóit sikerült elhozni Pécsre, akikhez hasonló nagyságokat

ma is nehéz lenne itt felléptetni. Itt járt **Kiril Kondrashin, Lamberto Gardelli**, de hadd ne soroljam a világhírességeket, egyszóval igazán jó koncertélményeink voltak akkoriban is. Annak ellenére, hogy ez az időszak korai Kádárizmus és az érett „aczéli” korszak jegyeit magán viselte, rendszeren túlszabályozott volt, ezzel együtt Pécsen akkor olyan nivós művészeti élet zajlott, amely egyrészt a vidéki volta miatt elkerülte a kultúrpolitika figyelmét, vagy talán szándékosan engedték, hogy mintegy szelepként működjön az akkori társadalomban a három T jegyében. **Illyés**

Gyula itt volt a színháznál dramaturg,

Eck a baletet vitte világhírre, de a képzőművészek, fotósok is új utakon jártak akkor. A művészek összejártak, beszélgettek egymással, kíváncsiak voltak egymás munkájára, merítették egymás ötleteiből, töltekeztek mások alkotásaiból, sőt közös produkciók is születtek. Szép időszak volt ez.

-□□ □ **A kilencvenes évek elején kikerült a zenekari munkából. Mi várta ezután?**

- Az oktatásügy várt. **Ormos Mária** rektor asszony új elképzeléssel állt a felsőoktatásban dolgozók elé, úgy gondolta, hogy egyesíti a pécsi felsőoktatást, országosan is az elsők között neki sikerült. Így állhatott az elő, hogy a pedagógiai főiskola ének tanszéke helyett egy bölcsészkar zenei tanszéket hozzunk létre. **Rétfalvi**

Sándor a képzőművészet területén vett részt az átalakításban, míg

Bécsy Tamás a bölcsészet létrehozásán dolgozott. Végül a PTE országosan is elsőként a művészeti karban integrálta az addig különállóan működő művészeti szervezeteket, egészen a doktori iskoláig bezáróan.

-□□ □ **Újabb izgalmas időszak tanújaként jelenleg mivel foglalkozik Kircsi László az egyetemen?**

- Mivel hetven múltam, azért óraadóként vagyok itt, oktatok zeneesztétikát, mellyel már régóta foglalkozom, de ugyanúgy területem a kamarazene és még néhány a zenetudományhoz kapcsolódó tantárgy is. Amíg örömet okoz, addig szeretném csinálni, amint már említettem otthon is vigyáznak arra,

hogy ne terheljem magam túl.

-□□ □ A család fontos az életében, említette, hogy a felesége orvos, a gyerekek mivel foglalkoznak?

- Feleségemet **Mészáros Ágotának** hívják, háziorvos Pécssett, ő azok közé tartozik, akik jó kapcsolatot ápolnak a klinikummal, s viszont. Két felnőtt fiam közül az egyik családos, már két unokával is megajándékoztak. Felnőttképzés és számítástechnika a szakterületük, nem a zenei pályát választották, de mindketten tudnak hangszeren játszani, egyikük zongorán, míg másikkuk klasszikus gitáron szokott saját örömeire játszani, egészen jó színvonalon.

-□□ □ Végigtekintve a pályáján, egész életét a zenének szentelte, hol aktív zenekari tagként, vagy éppen a zenészek egyetemi képzésében. Miképp érintette az örökös tagság díja?

- Nem számítottam rá, ezért nagyon meglepett és jól esett az elismerés. Örökös tagként most alanyi jogon jöhetnek a koncertekre, bár eddig is aktívan látogattam azokat, de most azért más, úgy érzem, számon tartanak. Nem is díjnak fogom fel ezt, hanem ahogy már említettem úgy tekintek rá, hogy visszafogadott a zenekar engem. A pályámat zenekari muzsikusként kezdtem, most ismét köztük vagyok és ez igen jó érzés. Annak külön örülök, hogy **Howard Williams**-el együtt lettem örökös tag, hiszen hozzá is rengeteg közös élmény fűz. Ő még dirigált engem Pécssett a kilencvenes évek elején, de szakmai, emberi kapcsolatunk is kiváló, gyakran futottunk össze és beszélgettünk koncertek után. Ő jelentősen hozzájárult a város komolyzenei életének fejlődéséhez. Csak remélni merem, hogy a magam eszközeivel hasznára voltam és vagyok a zenésztársadalomnak. Ennél többet senki nem remélhet az élettől.